

Umění ohlédnout se zpět

Současná doba je poznamenána velkým spěchem. Jako bychom jen plánovali co bude a na druhé straně v sobě ani nestačili zpracovat to, co jsme prožili. Když vzpomínám na svoje ranné dětství na vesnici ve Starovicích, sedávalo se navečer venku na schodech a lidé se navštěvovali a vyprávěli si, co prožili. Při mém 20. výročí kněžského svěcení vzpomínám na místa mého působení a na lidi, s kterými jsem ušel kus cesty životem. Je třeba se také dívat do budoucnosti, snít, plánovat, a také se těšit. Před odjezdem do Madridu mi mnohokrát řekli naši mladí „my se už těšíme!“ Podle toho také vychutnali všechno, co pro nás bylo připravené a také jsme se nenechali odradit tím nepřijemným.

Tak teď trochu zavzpomínání, co jsme společně prožili v naší farnosti od posledního vydání Urbánku. Nebylo toho málo a určitě jsme se také potěšili navzájem i v srdci.

Děkuji velkému zájmu vás, kteří jste připravovali Noc kostelů, zvláště týmu „padesátníků“, kteří se ujali organizace akce. Mnoho lidí bylo osloveno kulturním i duchovním programem. Velký obdiv patří také mládeži „Pro tradice“, kteří letos obnovili slavkovský kroj a zpestřili tím letošní hody. Na jaře jsme začali opravovat poslední zchátralý objekt ve farnosti, kapli sv. Urbana. Zjistil jsem, že je letos 150. výročí od jeho znovupostavení. Protože dotace na opravu nestačily, vyhlášená sbírka ukázala, že kaple pro občany stále něco znamená. Letos slavíme ještě jedno 150. výročí, a to od prvního zázraku uzdravení na Lutřstěku. Následovalo dalších sedm uzdravení, které nám připomínají, jaká asi byla víra tehdejších křesťanů.

Tábor dětí a výlet z náboženství se tématy odvíjel od blížícího se 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou

Moravu. Je třeba na výbornou ohodnotit naši mládež za každoroční přípravu i průběh tábora. S velkým zájmem odcestovalo 26 mladých na Světové dny mládeže do Madridu a domnívám se, že málokterá farnost měla tak hojně zastoupení.

Chci poukázat také na odvahu stát se poutníky. vyžaduje to někdy víc síly pro dlouhou chůzi, jindy víc peněz na cestu nebo ochotu dát několik dnů z dovolené. Letos se uskutečnila velká pouť celého děkanství do Svaté země – Izraele. Do Žarošic se nás vydalo letos nejméně, pěšky jen osm, na Velehrad vyšli jen čtyři (dost mladých letos maturovalo). Po letech zaplnil věřícími náš farní kostel indický kněz, otec Anthony, který měl promluvu a modlitby za uzdravení. Jiní byli posílení ve víře účastí na charismatické konferenci v Brně. Dalším významným krokem bylo zahájení beatifikace kněze P. Václava Drboly, který působil v roce 1938 ve Slavkově. Dalším životním krokem i farní událostí bylo jáhenské svěcení Martina Kohoutka z Hodějic. Dvě události jsme prožili s našimi milými řeholními sestrami, ať to byla slavnost věčných slibů s. Josefy a s. Benedikty, nebo otevření Křesťanské mateřské školy Karolínka s návštěvou otce biskupa. V červenci jsme se s vírou ve věčný život rozloučili s paní Ludmilou Lokajovou, která zastávala v děkanství službu technické administrátorky a byla pro nás kněze velkou oporou i příkladem života z víry.

Velkou podzimní příležitostí k duchovnímu povzbuzení ve víře bude obnova Lidových misí, letos s významným kazatelem světového formátu, otcem Manjackalem z Indie a v druhé části s otcem Janem Hanákem a Miroslavem Slavičkem. Věřím, že si na obnovu uděláme čas.

otec Milan Vavro

Jak bylo v Madridu?

Odpovídá mládež naší farnosti, která se vrátila ze setkání mládeže.

• Co se ti líbilo na setkání mládeže se Svatým otcem v Madridu?

Je rozdíl když se setká milión věřících od jiných setkání. Působila na mě Boží přítomnost všude a v každém člověku. Líbilo se mi, že jsem se cítila jako mezi svýma. Nebála jsem se oslovit neznámé přátele. Vzájemné porozumění. *Zdeňula*

Dobré jídlo, davy lidí. Byla to pouť. Člověk si vyzkouší kolik toho vydrží. *Vítek*

Reprezentovali jsme náš český národ. Rozdílnost národností. Každý národ prožívá svoji víru trochu jinak. *Tomáš*

Líbilo se mi setkání s mladými v Barceloně. Společné fotky, přátelství. Taký v Madridu. *David*

Když jsme vítali Svatého otce v Madridu. *Kristýna*

• Co pro tebe byla oběť této pouti?

Horko, davy lidí, únava, ztratila jsem se

v metru, demonstrace, fronta na dívčích WC. *Zdeňula*

Z duchovního programu, kromě českých katechezí čerpám až doma, protože jsme nerozuměli při společných bohoslužbách se Svatým otcem. České katecheze byly perfektní na jedničku. *Vítek*

Fronta na dívčí WC, která trvala 45 minut. *Kristýna*

• Co převažovalo? Klady nebo zápory?

Odpověď dotázaných mladých byla: „Klady.“

• Jeli byste znovu?

Ano.

David

Ano a přemyslím i o účasti na setkání mládeže v Brazílii. *Tomáš*

• Na závěr

Poznali jsme, co je to pouť, a co to znamená obětovat se. A těch příležitostí bylo dost. *Anežka*

Světové dny mládeže den po dni

Den první – požeňání na cestu

Před odjezdem slavkovských a šlapanických mladých se svými faráři o. Milanem a o. Milošem jsme slavili v 17.30 hodin mši svatou ve slavkovském kostele. Mši svatou celebrou o. Milan: „Vydáváme se na pouť za papežem a mladými celého světa, za Kristem, abychom upevnili svou víru, ale také cesta do vlastního srdce“. Požeňání na cestu vyprošoval poutníkům o. Miloš Mičánek. Ze slavkovské farnosti vycestovalo na 6100 km dlouhou pouť do Španělska v pondělí 8. srpna 27 poutníků, dalších pět bylo z farností Bučovice, Dražovice a Křenovice a 17 ze Šlapanic.

Den druhý – Aneccy

V úterý 9. srpna jsme dojeli do francouzského města Aneccy a byli jsme přijati místními farníky. Někteří se koupali v jezeře nebo si prohlédli historické jádro města. Navštívili

jme baziliku s ostatky sv. Františka Saleského a sv. Jany Františky de Chantal. Večer nás místní farář poutavým a vtipným způsobem seznámil s životem sv. Františka Saleského.

Duchovní myšlenkou dne bylo Františkovo heslo: „Každý se může stát svatým, každý je milován Bohem“.

Den třetí – Tarragona a pláž

Na týdenní předprogram v Tarragoně na pobřeží Středozemního moře jsme dorazili ve středu 10. srpna, kdy jsme se ubytovali ve dvou církevních školách. V areálu této školy probíhal programy Českého národního centra a mše svaté. Dlouhá cesta byla korunována koupáním na krásné tarragonské pláži.

Den čtvrtý – prohlídka města

Čtvrtek 11. srpna jsme prožili jako volný den k návštěvě malebného města s historickým jádrem, které má pozůstatky římského opevnění a staveb. Mohli jsme navštívit zdarma muzea, římské stavby a barokní rodinné paláce. Zvláště mnoho klenotů bylo možné spatřit v diecézním muzeu v gotické rajske zahradě. Ve dne bývá mezi 35 a 40 stupni, v noci kolem 30 stupňů. Odpoledne jsme opět využili k ochlazení v mořských vlnách, na pláži a ve vodě bylo snad dva tisíce českých a moravských poutníků. Večerní mše svatá nás obohatila myšlenkou svaté Kláry Luce z Itálie, která zemřela na těžkou nemoc v r 1991. Ve chvíli, kdy se dozvěděla o své nemoci, zůstala v zamyšlení a po chvíli řekla: „Když to chce Ježíš, chci to i já“.

Protože byla stále studená strava, zabrali jsme večer v restauraci několik stolů a ochutnali španělské speciality, jako paellu, jehněčí a tortilu. Bylo veselo, zvláště při objednávání a placení, španěle neumí nic, než svou rodnou řeč, navíc se tu mluví i katalánsky.

Den pátý – představení farnosti

Páteční den 12. srpna byl nazvaný Den farnosti. Dopoledne nás seznámili s historií města z doby římské říše. Následovala prohlídka města s výkladem, Po odpoledním koupání v moři byl večer vzájemného představení kulturních vystoupení. Španěle představili ukázkou vystoupení loutek v nadživotní velikosti s kapelou hrající na píšťaly a bubny. Naše národní tradice jsme představili vystoupením souboru Dúbravanka s cimbálkou.

Večerní mši sloužil místní arcibiskup Jakub a kázal o umučení svého předchůdce, tarragonského biskupa Fructuosa a jeho dvou jáhnů Auguria a Eulogia, kteří byli upálení zařiva v roce 259 v římském amfiteátru. Znovu nám tyto mučedníci připomenuli heslo letošních dnů a téma hymny: „Pevní ve víře, pevní ve víře...“

Den šestý – Barcelona a Katalánsko

V sobotu 13. srpna jsme brzy ráno odjeli autobusy do Barcelony, kde jsme slavili na

výstavišti Espacio Forum mši svatou se 40 tisíci mladými, kteří přijeli na předprogram do Katalánska. Cestou ulicemi jsme zažili první velké setkávání se skupinami různých národností s vlajkami. Ozývalo se mnoho zpěvu a pokřiků, tak jsme se připojili s našimi národními písničkami. Arcibiskup Barcelony kázal o zázraku v Káně: „Všimněte si svého okolí jako Maria, která se dívá kolem sebe a dělá, co je potřebné. Buďte takoví i vy!“ Oltář byl umístěný na cípu výstavní plochy, která vyčnívala vedle přístavu s loděmi do moře, atmosféra byla velmi radostná, avšak horko bylo těžko snesitelné. Zážitekem byla prohlídka chrámu Sagrada Familia, slavného architekta Antonia Gaudího. Náherna chrámu a zvláštní sloh nás uchvátily hned po vstupu. Bylo možné navštívit také střed Barcelony s gotickou katedrálou, park se stavbami Gaudího nebo fanoušci fotbalu obdivovali nový stadion Nou Camp. Večer se pak barcelonské Forum rozeznělo tóny hudební skupiny Clones de U2 a slavkovští zaujali místo co nejbliž k pódiu, kde bylo husto a při tanci stoupala teplota a vlhkost vzduchu jako v sauně.

Den sedmý – představení diecéze

Neděle 14. srpna byla ve znamení diecéze v Tarragoně s nabídkou přednášky „7 poselství Ježíše“, v románském amfiteátru divadelní zpracování umučení sv. Fructuosa, v novém amfiteátru evangelizační koncert. V jednom z kostelů byl představen velikonocní cyklus několika sousoší křížové cesty, které se nosí o velikonocích v průvodu městem.

Hostitelská diecéze Tarragona se večer rozloučila se svými mladými návštěvníky v obrovské kruhové Tarraco aréně velkolepou animovanou mší, které se zúčastnilo na 14 tisíc poutníků z České republiky a dalších zemí. Sloužil ji tarragonský arcibiskup Jaume (Jakub). Zvláště působivý byl zpěv Aleluja k evangeliu, kdy arénu rozzářily zapálené svíce tisíců mladých a „ohňostrož z konfet“

(Pokračování na str. 4)

(dokončení ze strany 3)

po mši. Následovalo divadelní představení o dějinách křesťanství v Tarragoně a zlatý hřeb, stavění lidských hradů, známé jako „castellers“. Jde o tradici katalánců od 18. století, kteří se snaží stojíce na sobě vystavět nejvyšší a nejsložitější lidské věže či hrady, někdy i osmpatrové. Při koupání v moři, které bylo dnes poslední, jsme se ve vodě pokoušeli po vzoru katalánců postavit takové „castellers“, podařilo se nám třípatrové.

Den osmý – vyslání do Madridu

V pondělí 15. srpna jsme se rozloučili s Tarragonou mší sv. o slavnosti Nanebevzetí Panny Marie s vysláním mládeže do Madridu. Sloužil ji biskup František Radkovský a poděkoval poutníkům za to, že se na pouť vydali a dodal: „Vydržte, to hlavní teprve začne v Madridu.“

Den devátý – uvítání v Madridu

Česká skupina se přesunula do Madridu, kde byly v úterý 16. srpna 2011 oficiálně zahájeny Světové dny mládeže. Po ubytování ve velké tělocvičně pro 600 poutníků jsme se vydali do města, kde nás arcibiskup Madridu srdečně přivítal: „Drazí mladí přátelé z celého světa, vítejte ve Španělsku!“ Potom sloužil mši svatou ke cti blahoslaveného Jana Pavla II., který v roce 1985 tradici Světových dnů mládeže založil. Na pultíku s evangeliem byl umístěn relikviář s kapkou jeho krve. Ten den bylo v Madridu již 450 tisíc mladých ze 193 zemí.

Den desátý – památky a festival

Ve středu 17. srpna a následující dny v Madridu jsme se účastnili dopoledních programů v českém národním centru s katechezemi biskupů a mší svatou. Odpoledne jsme vyhledali některou z tisíce restaurací, kde jsme si mohli dát poutnické menu. Pokud ovšem bylo ve frontě 150 lidí, bylo výhodnější cestovat metrem na periferii města, kde bylo volněji. Přesto trvalo zajištění oběda i dvě a půl hodiny. Z nabídky odpoledního Festivalu mladých, který probíhal na různých místech města, jsme si mohli vybrat návštěvu muzeí, koncertů, divadel, vystou-

pení, přednášek i adorací. Navštívili jsme katedrálu Panny Marie Almudenské, jejíž socha je uctívána na bočním oltáři. V katedrále je také krásná eucharistická kaple, vyzdobená Rupnikovými mozaikami. Naproti katedrále se rozprostírá královský palác Palacio real, oficiální sídlo španělského krále, který zde ale nebydlí a je možné navštívit jeho komnaty.

Někteří sportovně ladění účastníci setkání, po předchozí návštěvě fotbalového stadionu v Barceloně „Nou Camp“, neodolali a navštívili i v Madridu fotbalový stadion, neméně slavný než ten barcelonský, totiž Santiago Bernabeu, kde hraje svá utkání slavný Real Madrid. Na tomto stadionu ke svému překvapení zjistili, že i zde probíhá festival mladých. V době jejich přítomnosti zde byl koncert pětičlenné hudební skupiny, na který navazovala krátká adorace a Svátostné požehnání. Zažili tedy skutečně Náboženství uprostřed náboženství. Pro mnoho Španělů je totiž fotbal opravdu náboženstvím s fotbalový stadion chrámem, kam pravidelně přicházejí.

Světové setkání vrcholí poslední čtyři dny ve společenství se Svatým otcem. Přivítání sv. Otce ve čtvrtek, křížová cesta v pátek, přesun na letiště a vigilie v sobotu a společná mše sv. v neděli.

Den jedenáctý – vítání papeže

Ve čtvrtek 18. srpna v poledne přiletěl Svatý otec a v podvečer zahájil na madridském náměstí 26. Světové dny mládeže. V doprovodu několika mladých, zastupujících všech pět světadílů, zasadili u oblouku Puerta de Alcalá olivovník, jako symbol hesla SDM: „V Kristu zapuště kořeny...“ Papež řekl: „Drazí mladí, naslouchejte doopravdy Pánovým slovům, aby se ve vás stala „duchem a životem“ (Jan 6, 63), aby se stala kořeny, které budou žít vaší existencí...“

Den dvanáctý – křížová cesta

V pátek 19. srpna dopoledne navštívili papež krále Juana Carlose. Dva tisíce mladých řeholnic z celého Španělska se setkala s papežem v klášteře v Escorialu, asi

50 km od Madridu. „Církev potřebuje vaši mladou věrnost, zakořeněnou a založenou v Kristu,“ řekl mladým řeholnicím papež.

Večer jsme se mohli účastnit křížové cesty, byli jsme rádi, když jsme se dostali k obrazovkám a sledovali ji aspoň ve stoje přes bolest nohou. Pro jednotlivá zastavení byla použita sousoší z různých částí Španělska. Papež vyzval mladé, aby nebyli lhostejní lidskému utrpení, ale zůstávali nablízku těm, kdo jsou méně obdařeni a nabídli jim to nejlepší: svoji schopnost milovat a soucítit.

Po 21. hodině jsme se setkali s potlačenním demonstrace, které probíhala v boční ulici. Demonstranty jsme neviděli, byli v dálce, kolem nás projížděly přes celou ulici seřazené policejní dodávky. O půlnoci zůstalo v ulicích na sto tisíc lidí, přenášelo se v procesí s kapelou poslední zastavení „Matky osamělé“, je to socha smutné Panny Marie, když se vrátila na Velký pátek z Golgoty.

Den třináctý – vigilie a dešť

V sobotu 20. srpna jsme vyšli po poledni z českého centra pěšky směrem na letiště Quatro Vientos. Kolem 16 hodiny jsme došli do areálu letiště, kde jsme zjistili, že náš sektor D5 je zcela zaplněný. Ubytovali jsme se tedy na trávě mimo sektory, vzadu u sanitek.

Papež dopoledne vyzpovídal tři mladé a odjel do katedrály ke mši pro tisíce seminaristů ze všech koutů světa. Večer po 20 hodině jsme jej mohli radostně přivítat mezi námi. Obloha se mezitím zatáhla a jak víte, uprostřed vigilie přišel vichřice a dešť. I když na obrazovkách bylo vidět jásající davy, u nás vzadu to vypadalo děsivěji. Zakrývali jsme batohy a schovávali se pod chatrné deštníky, které nám bral vítr. Když dešť a vítr po 20 minutách zeslabl, přišel teplý váněk a osušil nás. Bylo možné pokračovat, Svatý otec nám poděkoval za radostnou vytrvalost: „Vaše síla je silnější než dešť!“,

Po výzvě k eucharistické adoraci dvoumilionový zástup ztlchl ... Třímetrova monstrance z katedrály v Toledu skrývala eucharistii, největší návštěvu večera mezi námi. Na

závěr Svatý otec zasvětil mladé Kristovu Srdci. Rozloučil se s námi: „*Zažili jsme spolu dnes dobrodružství. Pevni ve víře jste odolali dešti. Děkuji vám. Odpočiňte si. Dobrou noc.*“ O půlnoci jsme si udělali malý výlet po areálu k tribuně a sledovali atmosféru této velké noclehárny – jedni uléhali ke spánku, jiní tancovali při kytáře...

Den čtrnáctý – eucharistie národů

V neděli 21. srpna jsme s kněžími brzy po 4. hodině vstali a odešli do sákrstie pro ornáty, které jsme si mohli odvést jako památku domů. Po páté hodině jsme seděli v druhé řadě před tribunou, přesto postava Svatého otce nám byla fyzicky vzdálená. „*Mnoho jsem na vás myslel v těch hodinách, co jsme se neviděli. Doufám, že se vám – navzdory nevlídnému počasí – podařilo aspoň trochu zdřímnout.*“

Po mši svaté jsme vyšli z areálu jako první a tím přišli neuvěřitelně rychle, asi po hodině a půl, na ubytovnu. Navečer kolem 20 hodiny jsme opouštěli Madrid, abychom se druhý den setkali ve Francii ve Versailles.

Den patnáctý – Versailles

Zde jsme v pondělí 22. srpna odpočívali, prohlíželi zámek a parky a den ukončili mší svatou na poděkování s novokněžími.

Den šestnáctý – opět doma

V úterý 23. srpna odpoledne před 15 hodinou jsme v očekávání přijeli domů.

Napsal jsem pěkné zážitky z Madridu. A na závěr něco z druhé strany: první týden studená strava, neustálé sladké bagety s umělým salámem, rajčatová polévka Salmorecho, kterou všichni vraceli, celodenně uzavřená ubytovna do pozdních hodin, dlouhé kilometry chůze po městě, přesuny zaplněným metrem, dlouhé čekání na obědy a večere, dešť a vichřice při vigilii se Svatým otcem na Kvarro Vientos, horké dny a noci, na hlavní mši sv. se sv. otcem bez sv. přijímání, spánek na zemi v tělocvičnách, proslovy Svatého otce bez překladů. Toto všechno jsme také prožili a věříme, že jsme o to víc pevní ve víře.

o. Milan Vavro

Doteky Světových dnů mládeže

Setkání. Všude chodí skupinky mladých křesťanů různých národností. Snaží se překlíčet hesly a zpěvem hymny. Setkáváme se ve frontách, na obědě, při fotografování, v moři, v metru, na mši svaté.

Francouz. Plavu v moři, potkávám jednoho chlapce. Ptám se: „Italiano?“ Odpovídá: „No, France“. Tak už vím, že je to francouz. Ale odkud? „Marsei? Paris?“ Další odpověď: „No, Avignon“. Říkám si, je z Aviñonu. Pak jsme povídali německy. Než odplaval, při rozloučení mi řekl: „Modli se za mne, já se budu modlit za tebe“.

Tři španělská děvčata. Jedna je ze Sevilly, jedna z Madridu a jedna z Kanárských ostrovů. Snaží se mi vysvětlit jídelníček. Nakonec si objednávat k obědu vše, co je španělské. Po delším povídání zjišťuji, že jsou to kandidátky do kongregace saleziánek. Potěší mne, že tato děvčata Pán povolává k zasvěcenému životu.

Egyptanka. Potkali jsme ji s Kristýnou při večeři v restauraci v madridských uličkách ve 23 hodin. Mluvíme anglicky a německy. Je koptsko-katolického vyznání. Bohoslužby mají v arabštině, schází se jich málo, zpívá ve sboru. Řekla nám něco v arabštině, my na oplátku češtinu, ale to je pro ni velmi složitá řeč. Loučíme se, dáváme si křížky na čelo. Řekli jsme si s Kristýnou: „Máme sestru v Egyptě“.

Svatý otec řekl: „*Mít víru znamená opírat se o víru bratří, a stejně tak tvoje víra slouží víře druhých jako opora. Prosím vás, drazí přátelé, abyste milovali církev, která vás zrodila k víře, která vám pomohla lépe poznat Krista, která vám dala objevit krásu jeho lásky.*“

Eucharistie. Každý den mše svatá v českém centru. Možnost zpovědi. Na hlavní mši svaté se Svatým otcem v neděli nebylo přijímání. Bylo plánované po mši ve stanových kaplích, aby se šetřil čas pro papeže. Z kaplí ale vzal v noci víchř střechy a policie zakázala z bezpečnostních důvodů přesuny. Svátý otec udělil dispens s přáním, aby mladí přijali duchovní svaté přijímání a obětovali to na úmysly papeže. Někteří mši sv. bez přijímání prožívali velmi těžce, byli ale příkla-

dem pro ty, kterým „je to jedno“, zda k přijímání jdou, nebo ne.

Papež řekl: „*Církev nežije sebou, nýbrž Pánem. On je přítomen uprostřed ní, dává jí život, pokrm a sílu.*“

Procesí křížové cesty. Ve Slavkově se nosí o hodech socha sv. Urbana. O. Pavel Kryl to zavedl podle španělských tradic, kde prý nosí v procesí velké sochy i desítky chlapů. Šel jsem z bohoslužby přivítání papeže a zaslechl v boční ulici silné bubnování. Radí se kapely, shlukují se lidé. Mají vynášet sousoší Getsemanské zahrady s několika sochami velikosti vlečky za traktor. Předem i vzadu vyčnívá 8 hliníkových profilů se jmenovkami. K nim nastupuje 250 chlapů a zvedají za potlesku španělů sousoší, které odnáší kolem půlnoci několikahodinovým procesím na místo konání křížové cesty. Hraje stočlenná dechovka, 100 mužů a žen nese svíce a korouhve. Říkám si, že tu sochu šlo převést na nákladáku, jde přece o instalaci sochy. Druhý den jsem se dozvěděl, že španělé přenášeli s úctou po celou noc všech 14 soch na místo křížové cesty.

Touha po vodě. Žízeň, ale i touha po ochlazení v horku vedla mladé k vyhledávání moře, kohoutku, vodotrysku nebo kašny, do které se mladí vrhali... Bylo to znamení touhy člověka po nápoji, občerstvení, čistotě, po životě samém. Jakoby tím sám Ježíš symbolicky říkal: „*Kdo žízní, ať přijde, Pojďte ke mně a já vás občerstvím, Já jsem život...*“

Společenství, jednota. Myslím, že jsme v naší slavkovské skupině poutníků nezažili žádný větší problém mezi námi navzájem. Přátelství, vstřícnost, solidarita a pomoc – z toho vyzařovala Kristova přítomnost mezi námi.

Svatý otec řekl: „*Není možné setkat se s Kristem a nedat jej poznat druhým. Nenechávejte si Krista pro sebe! Předávejte druhým radost svojí víry. Svět potřebuje svědectví vaší víry, určitě potřebuje Boha.*“

Kardinál Antonio dodal: „*V první řadě bylo opravdu vidět, na čem se tyto Světové dny zakládají – na setkání mladých lidí s Pánem. Ano, Svátý otec tu byl, ale byl tu především neviditelný Pán.*“

Svatý otec. Když projížděl kolem nás kněží v papamobilu, zahlédl jsem lesk potu na jeho krku. V 84 letech přijíždí upevnit své mladší bratry a sestry ve víře. Petr dnešních dnů, na místě Krista. Když to byl kardinál Ratzinger, davy jej nevyhledávaly. Dvacet let žil na kongregaci téměř neznámý. Nyní je mu svěřena péče o celou církev. Chce se přiblížit každému. Fyzicky to nejde, ale skrze jeho poselství se setkáváme tváří v tvář. Mladým vzkázal: „Uprostřed společnosti, v níž domi-

nuje relativistická kultura, která odmítá hledat a mít pravdu, cítíte, že jdete proti proudu. A právě do této zvláštní historické chvíle, plné obrovských výzev a příležitostí, vás posílá Pán, aby díky vaší víře na celé zemi dále zněla Kristova Dobrá zvěst. Svěťuji jako Petrův nástupce všem přítomným velký úkol: neste celému světu poznání Krista a lásku k Němu. On chce, abyste byli v 21. století Jeho apoštoly a posly Jeho radosti. Nezklamte Ho. Děkuji.“ o. Milan Vavro

Setkání mládeže v Madridu skončilo

Světové dny mládeže v Madridu skončily. Světové setkání katolické mládeže, půl milionu až milion a půl účastníků, papež Benedikt XVI., tři a půl tisíce poutníků z Čech. Na to navázal kontrast, protesty, demonstrace, kritika financování, některých postojů katolické církve v otázkách morálky, spekulace, nakolik je Španělsko ještě katolické. Objevily se i perličky. Sedm set ošetřených úpalů, údajně plánovaný teroristický útok, speciálně vyrobený toaletní papír ve vatikánských barvách s nápisem „miluji papeže“. Ale co pozitivního může setkání

přinést mladým, prostředí, do kterého se vrací, budoucnosti, kterou začínají vytvářet, o tom se mlčí. Zajímá to někoho? Dokážeme se opravdu jen informovat a podporovat ve zlém, nebo i v dobrém? Několik podobných setkání jsem zažil a vím, jak silnými impulzy byly. Papež v Madridu rozhodně nevyzýval nikoho k lenosti, povrchnosti, nestálosti, průměrnosti. Ten, kdo umí číst symboly, pochopil, že dokázal mládež soustředit ve vrcholu setkání na Krista, který je pro věřící inspirátorem, posilou, ale i životním průvodcem. *P. Petr Šabaka, Svitavy*

Stálo to za to...

Když jsem se vrátila z Madridu, byla jsem nevyspalá, unavená a usínala jsem v práci, kolega se mě ptal, jestli si myslím, že to STÁLO ZA TO... Řekla jsem mu, že určitě stálo a pak jsem nad tím přemýšlela dál...

Když jsme přišli na zahajovací španělskou mši o dvě hodiny dřív, stálo to za to, protože jsme se dostali ke sv. přijímání.

Když jsme čekali na přivítání sv. otce v rozpalené madridské ulici společně s tisíci dalších mladých, bylo nám vedro a měli jsme žízeň, ale stálo to za to, protože jsme dostali apoštolské požehnání.

Když jsme se vydali několik kilometrů pěšky na Cuatro Vientos, stálo to za to, protože jsme dostali po cestě novokněžské požehnání.

Opoledne na letišti, když se stáli fronty na vodu, jsme si vážili každé kapky, kterou

jsem si donesli na zádech, i když měla teplotu vyšší než tělesnou.

Když jsme se krčily dvě pod jedním deštníkem a kromě hlavy a ramenou jsme byli totálně mokří, stálo to za to, protože jsme si vážili přátelství, mohli jsme být spolu a společně se modlit.

Když jsme se vmáčkli do našeho setkoru a spali na metru čtverečním 3 lidé celou noc se skrčenýma nohama, stálo to za to, protože jsme viděli svatého otce, který projížděl několik metrů od nás.

Takže to určitě stálo za to, přestože jsme prožívali i náročné chvíle. Třeba taky proto, že svatý otec pozval mě a pozval každého mladého člověka na celém světě, abychom v Kristu zapustili kořeny, na něm postavili základy a pevně se drželi víry.

převzato ze Signaly.cz

Pouť do Svaté země

Bylo moje dlouholeté přání podívat se do Svaté země. A tak když mně Pán dopřál dožít se životního jubilea a farnost oznámila pouť do Svaté země, řekla jsem ano, proč ne teď, s dobrou partou lidí, jako krásný dárek od rodiny k jubileu. Být v chrámu Zvěstování Panny Marie, dotýkat se místa,

kde se Pán Ježíš narodil, stát a být křtěna v téže řece Jordánu, jako Jan Křtitel křtil Pána Ježíše, kde žil, uzdravoval, dělal zázraky, kázal, utišil vítr, ale také kde trpěl, byl ukřižován a vstal z mrtvých, je vzpomínka na celý život. Díky Bohu za to.

Dagmar Drápelová

Pěší pouť do Žarošic

Stalo se již téměř tradicí, že se letos v květnu opět konala pěší pouť do Žarošic. Požehnaní poutníků proběhlo 7. května ráno v 7.00 hodin v chrámu Vzkříšení Páně. Alespoň předpokládám, že proběhlo, protože jsem ho nestihla. Když jsem ve čtvrt na osm přiběhla ke kostelu, poutníci již byli pryč. Abych je nemusela stíhat, nadběhla jsem jim kolem rybníka, pod mostem, přes koleje, kolem kačáku a polní cestou podél potoka až na rozcestí v polích. Deset minut jsem čekala na malou skupinku lidí, kteří přicházeli z dále, a které jsem zatím nepoznávala a pochybovala jsem, že je to naše procesí vzhledem ke skromnému počtu postav. Skutečně bylo, tentokrát ovšem v rekordně nízkém počtu šesti (nebo sedmi? nejsem si jistá) lidí. Počasí nám přálo, otec Milan se učil cestou poznávat bylinky a cesta nám rychle ubíhala, až jsme

se zastavili u Božích muk na Jalovém dvoře na modlitbu. Následovala krátká přestávka s občerstvením a pokračovali jsme v pouti za příjemného stínu lesa provázeni modlitbou růžence. Příští zastávka byla ve Zdravé Vodě, kde jsme se setkali s ostatními poutníky farnosti, kteří přijeli autobusem. Načerpali jsme si vodu z pramene u kaple Panny Marie, společně se pomodlili a vydali se na poslední kilometry do Žarošic. Dorazili jsme s velkým předstihem, tak jsme ještě stihli dopřát trochu odpočinku unaveným svalům na travnatém poutním prostranství. Mše svatá začínala uvítáním otcem Pohankou.

Mše u Panny Marie Žarošické a vůbec celá pouť je pro mě vždy krásným zážitkem a doufám, že se budu moci příští květen opět zúčastnit.

Daria Novotná

Pěší pouť na Velehrad 2011

V počtu tři poutníků jsme vycházeli 25. srpna ráno za Slavkova. Na cestě nás napadla asociace nás tří s Vírou, Láskou a Nadějí. Při vcházení do vesnice jsme si uvědomili jak těžkou a náročnou službu a poslání měli sv. Cyril s Metodějem, ale přesto krásnou při zvěstování víry v našich končinách. Ve Zdravé Vodě nás náhle překvapil a taky šokoval čtvrtý poutník, který se náhle přičítal, když jsme doušky vychutnávali vodu z kapličky. Každý poutník putoval s určitým úmyslem a také s modlitbou za farníky. V Žarošicích se k nám přidali poutníci z Vranova nad Dyjí. Báječně nás pohos-

tili milí občané Žarošic, Věteřova i Buchlovic. Celá pouť vyvrcholila v sobotu mší svatou, které předsedal pan kardinál Miloslav Vlk.

Domů si vezeme radost, pokoj v duši a vědomí, že Pán nás neskonale miluje, a proto je dobré přinášet i malé oběti pro Jeho slávu. Chtěli bychom Vás povzbudit a pozvat příští rok na Velehradskou pouť, protože to je obrovská Milost a Láska od našeho Pána! Děkujeme slovanským věrozvěstům za křesťanství, gramotnost a kulturní civilizaci jako dobrý základ České republiky.

Poutníci Anežka, Přemysl, Peťa, Eliška

O výpravě za pokladem

Bylo nebylo. 28. června se skupina odvážných dětí i dospělých vydala na dobrodružnou výpravu do Mikulčic a Hodonína.

Přijeli jsme do Mikulčic, kde už na nás čekal místní pan farář František Kozár. Ten nám svým osobitým způsobem vyprávěl o svatých Cyrilu a Metodějovi. Poté sloužil o. Milan mši svatou, na kterou oba svatí přišli!

Plni dojmů jsme zase naskočili do našeho povozu, který nás odvezl přímo ke Slovanskému hradišti v Mikulčicích s vykopávkami kostelů z cyrilometodějské doby. Od hodné paní průvodkyně jsme se dozvěděli, jak dřív Slované žili i jak to v Mikulčicích v té době vypadalo. Prohlédli jsme si vystavené exponáty jako byly lodě, různé nástroje, nádoby a kostry a potom jsme se v zajímavé projekci seznámili s mikulčickými kostely. Ty jsme následně mohli všechny vidět naživo. Procházku kolem kostelů jsme zakončili opět

u hlavní budovy, kde si většina z nás koupila drobný suvenýr. Odtud jsme pokračovali do nedalekého Hodonína. Tady jsme si ve skupinkách prošli město a zastavili se i na výborné zmrzlině! Někteří šikovnější se zvládli i vykoupat v místní kašně. Naš rozhod jsme zakončili pohledem do kostela sv. Vavřince.

Potom jsme vyrazili do přístaviště u Jezu, kde jsme netrpělivě čekali na pirátskou loď. Během čekání se z většiny z nás stali opravdoví piráti – s jizvami, lebkami, šátky a puškami. No a pak to přišlo! Velká plavba za pokladem! Během cesty jsme si mohli zkusit kormidlovat loď a viděli jsme i Ježibabu! Po vylodění nás náš navigátor s pomocí mapy dovedl až k sladkému pokladu. Ten jsme si na lodi spravedlivě rozdělili. A tak jsme se spokojení mohli vrátit domů k našim maminkám a tatínkům. A žili jsme šťastně až ...do dalšího výletu s náboženstvím ☺ *Eva a Lenka*

Farní tábor se Slovany

Ve dnech od 8. do 17. srpna se v Rakoveckém údolí z čista jasna objevila slovan-ská obec Hnojníky. Po pěti dnech klidného budování vesnice se v údolí začalo rozléhat neustálé štěbetání 47 dětí, které se ihned po vystoupení z autobusu staly otroky, ale vzápětí byly z otroctví vykoupeni svými vedoucími. Během deseti dnů všech šest skupinek (Jezerců, Křivíčů, Doudlebů, Milingů, Radimičů a Vajuničů) prožívalo osudy Konstantina a Metoděje, kteří byli letošním tématem našeho farního tábora.

Každý den začínal budičkem. Po řádné rozcvičce zazněla hymna a proběhl ranní nástup. Každý den vyplňovaly dvě etapové hry, oddělené obědem a poledním klidem. Každá z nich byla uvedena krátkou scénkou, přibližující onu událost. V odpoledním klidu (který mnohdy tak klidný nebyl ☺) se děti zabývaly plněním hodností, které jim zajišťovaly různé táborové výhody. Den byl zakončen mši svatou pod širým nebem, kdy jsme mohli vděčně poděkovat za uplynulý den. Po mši následovala večeře a dále volný čas, který byl většinou vyplněn fotbalem a jinými akti-

vitami a nebo hygienou. Poté, pokud neprobíhala nečekaná etapová hra, se konaly přípravy ke spánku. Odvážlivci se vydali do lesa na poslech hororu, který vyprávěl děda Kochan. Pro menší děti byla připravená pohádka na dobrou noc v podání sestry Kvašeny.

Velké poděkování patří vedoucím a asistentům (Kvašeně, Žizňavě, Neradovi, Prkošovi, Jeleně, Blaženě, Vojenovi, Leškovi, Mulinovi a Stojanovi), kuchaři bratru Masorádovi, naší drahé zdravotnici a asistentce Blaženě, která během tábora zneškodnila 109 klíšťat a několik vosích žihadel, čímž se jistě zapíše do historie hmyzí říše ☺. Velký dík patří také o. Milanovi za duchovní správu naší obce. A nakonec hlavnímu vedoucímu dědu Kochanovi, který nesl hlavní břemeno.

Také velice děkujeme všem maminkám za upečení buchet a všem ostatním, kteří nám jakkoliv pomohli s táborem, anebo na nás alespoň mysleli v modlitbách a také všem účastníkům, kteří s námi putovali ve znamení 1148. výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu.

Zořena a Nětka

Ohlédnutí za Nocí kostelů

Nejdříve je třeba poděkovat všem, kteří připravili první Noc kostelů. Hodnocení si může udělat každý návštěvník sám, jistým ukazatelem může být počet vstupů. Za vstup se počítá návštěva za každý objekt, není to počet zúčastněných lidí. Statistika Noci kostelů uvádí: kostel Vzkříšení Páně 685, farní pastorační centrum 250, kaple sv. Jana Křtitele 495, zámecká kaple a zbořený kostel sv. Jakuba 450, modlitebna ČČS Husitské 200, modlitebna ČČB Evangelické 400. Celkový počet ve všech sedmi objektech ve Slavkově byl 2480 vstupů. Odhadem to

27.05.11

NOC KOSTELŮ

odpovídá kolem 650 návštěvníků.

Podle informací brněnského biskupství bylo v 939 kostelech a modlitebnách v celé České republice během Noci kostelů 2011 zaznamenáno více než 300 000 návštěvnických vstupů, a to i přes nepřízeň počasí. Na základě reakcí návštěvníků i médií se otevřené prostory kostelů, i doprovodné programy zde připravené, těšily velkému zájmu nejširší veřejnosti. Fotografie z Noci kostelů ve Slavkově najdete na www.farnostslavkov.cz.

P. Mgr. Milan Vavro, farář

Noc kostelů ve Slavkově

Jsme čtyři poutnice z Otnic a do Slavkova jsme přijely prožít Noc kostelů. Z široké nabídky Noci kostelů jsme si vybraly Slavkov, protože jsme toužily po klidnější atmosféře a také po možnosti navštívit v poměrně krátkém čase a na malých vzdálenostech modlitebny různých křesťanských církví.

Naši Noc kostelů jsme zahájily účastí na slavnostní mši svatě ve farním kostele Vzkříšení Páně. Mši celebroidal děkan, otec Milan Vavro, který nás také na zahájení Noci kostelů srdečně přivítal. Po mši svatě jsme si vyslechly historii kostela a farnosti. Prohlédly jsme si také spoustu zajímavých fotografií na kostelních nástěnkách. Poté jsme se přesunuly do Farního pastorační-

ho centra, kde jsme obdivovaly tvořivou dílnu pro děti a také se občerstvily v čajovně U Sněhurky a 7 trpaslíků. Děti v oblečcích trpaslíků nám přinesly občerstvení až „pod nos“. Takto posílněny jsme se vydaly do modlitebny Českobratrské církve evangelické. Zde nás evangelická farářka paní Jarmila Řezníčková seznámila během promítání diapozitivů s historií Evangelického sboru. Vyslechly jsme si také několik písní v podání mladých evangelíků. Naším dalším krásným zážitkem bylo spočinutí v nádherné zámecké kapli Povýšení sv. Kříže, obohacené vystoupením Zámecké kapely a výkladem o kapli. Naším posledním zastavením byla modlitebna Husova sboru Církve československé husitské, kde se nám přívětivě věnoval farář Husova sboru, pan Milan Vostřel. Společně jsme se ztišili při svíčkách a při poslechu podmanivých písní z Taizé se ponořili do hlubin své duše.

Přes vytrvalý déšť pro nás byla Noc kostelů ve Slavkově u Brna hlubokým duchovním a kulturním zážitkem. Velký dík patří všem organizátorům, kteří se zhostili svého úkolu na jedničku! Pán Bůh zaplať!

poutnice z Otnic

Svatourbanské hody 2011 ve znamení nových krojů

Tradiční Svatourbanské hody se tento rok dočkaly významné novinky: byly uvedeny první dva páry rekonstruovaných slavkovských krojů.

Krásný slunečný víkend 3. až 6. června byl datem konání Svatourbanských hodů. Sedm párů stárků ve svátečních slavkovských a kyjovských krojích, čtyři páry sklepníků v polosvátečních kyjovských krojích, dva páry ženáčů a dalších krojovaných se po slavnostním průvodu shromáždilo na náměstí, kde starosta města Ivan Charvát a děkan Milan Vavro představili dva zbrusu nové páry rekonstruovaných slavkovských krojů. Jde o sváteční kroje brněnského typu, které se od kyjovských krojů značně odlišují. Ženské kroje se liší především bohatostí sukně, její délkou a barevností. Hlavní stárka Tereza Čechová tak předvedla kroj s bohatou modrou sukní a růžovou zástěrkou, Jana Šilerová předvedla kroj se zvláštní tradiční červenozelelou měňavou barvou sukně a oranžovou zástěrkou.

Mužský kroj je oproti ženskému středměšší. Stárci Vít Knotek a David Svoboda na sobě měli bílé košile, hnědé kalhoty, delší červené vesty a klobouky zdobené květinami. Několik zajímavostí o krojích prozradila na pódiu krejčová paní Hana Vyšinská z Brna, odbornice na brněnský typ krojů, která oba páry krojů šila. Poprvé byly nové slavkovské kroje ke spatření při tanci Moravské besedy, ke které zahrála dechová hudba Ištvanéci. Tito mladí hudebníci provázeli také večerní zábavou ve společenském domě Bonaparte. Tečkou za Svatourbanskými hody bylo nedělní požehnutí novým slavkovským krojům při slavnostní mši.

Rekonstrukce slavkovského kroje se ujala slavkovská chasa organizovaná v projektu Mládež pro tradice (www.mladezprotradice.cz). Více informací o rekonstrukci a detailní podobě slavkovských krojů přinese připravovaný článek, který vyjde v příštím čísle Slavkovského zpravodaje. Slavkovská chasa děkuje všem za účast na slavkovských hodech a těší se příští rok na shledanou.

Hana Sokoltová

Obnovený slavkovský kroj

V sobotu 4. června 2011 byl v rámci Dnů Slavkova a Svatourbanských hodů představen rekonstruovaný slavkovský kroj. V neděli při hodové mši svatě požehnal obnovený slavkovský kroj P. Vít Rozkydal. Poděkování patří především naší mládeži, která iniciovala obnovu kroje. Nový slavkovský kroj je zrekonstruova-

ný podle fragmentů krojů na dobových fotografiích a nashromážděných částí krojů. Jde o typ kroje z brněnské oblasti, datovaného do druhé poloviny 19. století. Návrh na rekonstrukci kroje připravila PhDr. Lenka Nováková z Etnografického ústavu v Brně.

P. Milan Vavro

Indický kněz a misionář ve Slavkově

Dne 30. května naši farnost navštívil indický kněz a misionář z Kongregace vincentinů, P. Anthony Saji, který zde koncelebroval mši svatou s modlitbami za uzdravení spolu s dalšími kněžími. Otec Anthony osobitým způsobem zdůrazňoval sílu požehnání a eucharistie, a to každé. I jeho matka byla těžce nemocná, ale díky vytr-

valosti v modlitbách a eucharistii byla uzdravena. Mše byla možností pro osobní modlitbu a zamyšlení. Měli jsme příležitost s celou farností prosit za uzdravení a odevzdat tak všechny bolesti na oltář. Po samotné mši si každý mohl přijít pro kněžské požehnání, právě s úmyslem za uzdravení. *K.A.*

Radost na dvakrát

V pondělí 30. května sloužil ve Slavkově u Brna mši svatou s modlitbou za uzdravení otec Anthony Saji VC, indický kněz. Byla jsem ráda, že můžu být účastníkem mše svaté, která je zaměřena na uzdravení člověka. Asi hodinu přede mší svatou jsem si vzpomněla, že jsem neinformovala o této mši svaté moji sestřenici, která má vážně nemocnou dceru Janu s diagnózou roztroušené sklerozy. Velmi mě to mrzelo, ale protože není místní, už se nedalo nic dělat.

Při mši svaté jsem prosila i za Janu, aby jí Pán dal to, co potřebuje a mrzelo mě, že zde není a že jsem to zavinila.

Po modlitbě, nad každým jednotlivě se některý z kněží modlil, jsem vycházela z kostela. A jaká byla moje radost, když mně kamarádka sdělila, že zde byla i Jana s maminkou, našťástí se o návštěvě otce Anthonyho ve Slavkově dozvěděli i beze mne. Díky Bohu.

K.N.

Věčné sliby řadových sester očima řadové farnice

Dovolte mi, abych se s Vámi podělila o dojmy a pocity ze slavnosti, která se neprožívá každý den.

V neděli 19. června 2011 při slavnostní mši, kterou celebroval otec biskup Vojtěch Cikrle, složily své věčné sliby Chudé školské sestry Naší Paní, sestry M. Benedikta Forejtková a M. Josefa Jarošová. Společně s celou naší farností jsem pozvána na svatbu. A to dvojnásobnou! Vždyť sestry si berou toho nejměněšího ženicha, Pána Ježíše.

Díky prvnímu svatému přijímání mé dcery, které bylo v květnu, mám i co na sebe. Vyzdobený kostel, zaplněný do posledního místečka, dýchá očekáváním něčeho mimořádného. Za zpěvu scholy přichází od kláštera průvod ministrantů, kněží a sester s otcem biskupem.

Nevím, jaké pocity prožívají Benedikta s Josefou, ale vypadají klidně a radostně.

Samotný obřad je velmi emotivní, několikrát musím vytáhnout kapesník, abych zadržela slzy dojetí. Jsou to tak silné okamžiky, když sestry skládají sliby do rukou své představené.

Po skončení mše svaté a slovech díky jsme všichni vybidnuti k přesunu na hostinu v klášterní zahradě. Tam sestřičky přijímají zástupy gratulantů a záplavu květin. Opravdu výtečné pohoštění, dokonce slunné počasí v jinak nepřetržitě řadě deštivých dnů, zpěv naší i hostující scholy, to vše přispělo k milé a radostné atmosféře slavnostního dne.

Jsem moc vděčná, že jsem mohla být jednou z účastnic této neděle, protože jsem odcházela vnitřně posílená a naplněná. „**Darujme Bohu celé své srdce, vždyť jemu patří.**“ To je výzva i pro nás, kteří jsme se vydali jinou cestou.

Blanka Zbořilová

Děkujeme, sestřičky...

Od našich milých sousedek, sestřiček řádu Chudých školských sester Naší Paní, jsme rádi přijali pozvání účastnit se dne 19. 6. t.r. složení věčného slibu věrnosti Bohu sester M. Benedikty a M. Josefy. Nejsme věřící a do slavkovského kostela často nechodíme, sestřičky ale v našem blízkém okolí vnímáme jako milé a zajímavé sousedky, jejichž činnosti si vážíme, a pozvání jsme pochopili jako příležitost malinko nahlédnout do jejich života. Obřad, který si nezadal s velkolepou svatbou, nás překvapil a opravdu velmi silně zapůsobil nejen svou nádhernou atmosférou, ale na druhé straně i milým a neformálním projevem celebrujícího pana biskupa Vojtěcha

Cikrleho. I když jsme při obřadu i následné zahravní slavnosti na sobě cítili zvědavé pohledy lidí, kteří tu „byli doma“, bylo nám tady v to nedělní odpoledne dobře a rádi bychom za pozvání poděkovali. Přejeme sestřičkám mnoho úspěchů a radosti při jejich obětavé službě Bohu i lidem. Obzvláště v dnešní době považujeme za velmi potřebné vytvořit protiváhu mnoha současným trendům působícím často nejednoznačně při výchově dětí. Myslíme si, že je velmi důležité pomoci jejich duchovnímu růstu, a sestřičkám za to děkujeme. Slavkov bez nich už si ani neumíme představit.

Tamara a Karel Fikarovi

Martin Kohoutek jáhnem

Martina znám od páté třídy, kdy začal z Hodějic dojíždět do Slavkova do školy. Nejvíce vzpomínek na něj bude asi z doby našich „nácti let“. Např. časté záchvaty smíchu v šest hodin ráno v Brně cestou do školy... to lze asi opravdu zdůvodnit jen tím věkem.

Na jeho svěcení jsme se těšili. Měli jsme velké štěstí, protože jsme nečekaně získali lístky do „VIP zóny“ v katedrále, takže jsme nejen seděli, ale hlavně dobře viděli.

„Slibuješ mně a mým nástupcům úctu a poslušnost?“ ptal se otec biskup jednotlivě Martina a ostatních budoucích jáhnů, když ve svých rukách držel ruce jejich -

jeden z nejsilnějších a nejdojemnějších okamžiků obřadu, teda alespoň pro mě. Když pak pokládal své ruce na jejich hlavy, dost jsem se snažila spatřit „tu Boží milost“, která tam teď přece musí proudit... Neviděla jsem ji. Ale byla tam!

Před katedrálou pak Martin v bílém, byl to on a přece nebyl... něco jako proměnění na hoře Tábor, alespoň na chvíli.

Potom návrat do reality, část našeho spolča, co se zde sešla, zašla na kafe: ten nechtěl chodit moc daleko, ta chtěla kafe s PRAVOU šlehačkou, na toho svítilo slunko a mě tlačila barová stolička. Stárnem!

Za spolčo Vrba Petra Šaňková

Blahopřejeme novomanželům z naší farnosti

25. června uzavřeli ve Slavkově manželství Petr Andrla z Němčan a Kateřina Blaháková ze Slavkova a 6. srpna v Tavíkovcích Martin Paleček ze Slavkova a Blanka Šlápotová z Grešlové Mýta na Znojensku.

Radujeme se, že tito snoubenci vstoupili do nového životního vztahu před

Bohem a před církví a rozhodli se k tomuto kroku na celý život. Přejeme jim, aby z jejich manželství vyrostly krásné rodiny a byly obdarováním sobě navzájem, pro své přátele i pro naši farnost.

Ať je provází pomoc a přátelství všech, kdo přišli vytvořit krásnou atmosféru jejich svatebního dne. *Redakce*

Žehnání kříže v Nížkovicích

V Nížkovicích se 2. a 3. července konal II. sjezd rodáků. Jelikož můj otec z této dědinky pochází a má tam nesčetně přátel, nemohli jsme se nezúčastnit. Akce byla velice příjemná a jedním z bodů sobotního odpoledne bylo také žehnání kříže. Lokalita, kde byl v roce 1929 původní kříž postaven, se jmenovala Za vinohrady, dnes se spíše říká nad Hájkem. Toto místo mám moc ráda. Kdykoliv jsme byli na návštěvě u babičky, nevynechala jsem procházku hájkem až do polí. Vzhledem k tomu, že se místo nachází na kopečku, je tu krásný výhled na okolní zahrady, pole i les. Původní kříž byl darem katolických žen a dívek, litino-

vý kříž se nedochoval, sokl byl povelaný v polích. Na základě žádosti pánů Radka Brzobohatého a Tomáše Galy přispěla obec na jeho rekonstrukci. Sokl je původní, nový kříž ukoval umělecký kovář pan Gala a je napodobeninou původního kříže.

Sešli jsme se ve dvě hodiny odpoledne v kostele svatě Kunhuty a odtud jsme průvodem šli přes hřbitov nad hájek, bylo trochu chladno, drobně pršelo, někteří otevřeli deštníky. Po krátké polní cestě jsme vyšli ke kříži, který otec Milan požehnal. Po mnoha desítkách let kříž opět stojí na svém místě.

Daria Novotná

Bývalý slavkovský kaplan navržen na blahořečení

Kněz P. Václav Drbola působil od září 1938 jako kooperátor (kaplan) v naší farnosti ve Slavkově u Brna. Při příležitosti 60. výročí jeho popravy pořádala v pátek 2. září 2011 farnost Bučovice slavnost s odhalením pamětní desky na faře. Potom podepsal otec biskup Vojtěch Cikrle dekret o zahájení Kanonizačního řízení P. Václava Drboly a sloužil mši sv. v bučovickém kostele. Následovalo seznámení s životem P. Drboly v Katolickém domě.

R. D. Václav Drbola, kněz brněnské diecéze, se narodil roku 1912 ve Starovičkách nedaleko Hustopečí. Na kněze byl vysvěcen v roce 1938. Poté působil i kněžské službě jako kaplan ve Slavkově u Brna, v Čučicích a v Bučovicích. Roku 1950 byl ustanoven administrátorem farnosti Babice u Lesonic. Václav Drbola byl v červnu 1951 zatčen

a měsíc poté nezákonně odsouzen ve spojitosti s tzv. babickým případem k trestu smrti. Dne 3. srpna 1951 byl v Jihlavě popraven. V letech 1990 až 1997 byl justičními orgány zcela rehabilitován. Šetření provedené v brněnské diecézi zhodnotilo autentické rozšíření pověsti mučednictví Václava Drboly i příkladnost jeho kněžské služby.

Nyní se obracím na věřící brněnské diecéze s prosbou o sdělení veškerých užitečných informací týkající se R. D. Václava Drboly, dopisy i fotografie, svědky, kteří mohou svědčit o jeho životě a smrti i o rozšíření pověsti mučednictví, případně také o milostech a přízní obdržených od Boha na jeho přímluvu. Zároveň je nutné, aby podal zprávu každý, kdo ví o jakékoliv překážce pro kanonizační kauzu.

Mons. Vojtěch Cikrle, biskup

Osobné svedectvo

Keď začneme milovať opravdivou láskou, nič nám nebude ťažké. To, čo som doteraz nerobila, začínam. V mojom živote sa stal obrat, čiže dopracovala som sa k väčšej láske, k samotnému Ježišovi a všetkým ľuďom bez rozdielu. Za pol druhu roka som dvakrát vážne onemocnela. Odovzdala som sa naplno Pánovi, jeho Matke, Kráľovne Pomoci. Vyslovila som sa: „Ja ešte chcem žiť a všetkých milovať.“ Táto premena mi hovorí: „Lásku vsadiť do každého dňa a potom nám nebude

nič ťažké a budeme mať radosť i z maličkostí.“ Túžba po zdraví je v každom ľudskom srdci. Veriť a milovať je na prvom mieste. V mojej chorobe som sa začala viacej približovať k Bohu a k ľuďom, pretože som začala viacej milovať. Stretnem človeka na prvý pohľad je mi tak blízky, ako by som s ním žila od malička. Najviacej som to pocítila v nemocnici a na každom mieste, kde sa nachádzam. Nebojte sa choroby, ktorá vás môže viacej spájať s Bohom a s ľuďmi.

S. M. Blanka

Ohlédnutí za DSM 2011 v Brně

V sobotu 16. dubna 2011 byl Petrov v Brně, konkrétně katedrála sv. Petra a Pavla a přilehlé budovy a prostranství, v „obležení“ mladých věřících lidí z celé brněnské diecéze. Konalo se tu totiž, jak to již bývá zvykem před květnou nedělí, diecézní setkání mládeže s otcem biskupem. Z naší farnosti i obcí se také vydala početná skupina mládeže. Po příchodu jsme dostali brožurku, kde byly napsané a stručně objasněné skupinky – každá skupinka nesla zajímavý název, a co vím, tak mnozí si pochvalovali i konkrétní přednášející. Každý se ale rozhodl pro to, co jej oslovilo, nebo co neví a potřebuje doplnit své vědomosti. Takže jsme se rozběhli zapsat ke stolečkům a hurá do katedrály si vyslechnout slovo, katechezi otce biskupa. Otec biskup si vzal „na pomoc“ tabuli, kde nám na příkladu nakreslených dvou kruhů a červeného postupně zvětšujícího se puntíku uvnitř nich (naší psyché – duše) vysvětlil, že věřící člověk má neustále růst ve víře a zapustit kořeny, jak je v mottu WYD

Madridu a že „zapuštěný“ člověk pak mnohem snáze dokáže obracet na víru jiné lidi a že je taky on sám více „obrněný“ proti vlivům okolního světa. Poté jsme se odebrali po skupinkách do různých kostelů a sálů v centru Brna a začal dvouhodinový přednáškový maraton. Po skončení jsme měli možnost jít na bagetku se sýrem či salámem, které nám rozdávali na prostranství před katedrálou. V tomto obědovém čase a před odpoledním programem byla taky možnost ke svátosti smíření či k zakoupení nějaké knihy, CD, trička a pod. Pak začal program v katedrále, kde byly předány dekrety novým animátorům. Otec biskup odpovídal na dotazy mladých a na konci programu byla adorace. Následně začala mše svatá. Věříme, že příští rok se nás na Petrově sejde ještě více. Ještě jednou motto setkání a zároveň motto WYD Madridu: „V Kristu zapustte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry.“ (srov. Kol 2,7)

Petra Kučerová

Občerstvení pro tělo i duši

Minulý rok jsem byla poprvé pozvána na charismatickou konferenci. Dříve jsem o ní pouze slyšela. I když jsem nebyla zcela přesvědčena, že tam chci jít, pozvání jsem nakonec přijala. Byla jsem zcela překvapena vším, co zde bylo. Zcela jiné prostředí, spousta duchovních možností. Celý rok jsem se těšila opět na nějaký den strávený na tomto místě. Ovšem postupem času stále žádná nabídka nepřicházela, že by mě někdo oslovil, že nás pojede více. Cítila jsem celkem zklamání, ale stále jsem doufala v nějakou naději. A tak jsem vyčkávala. Zcela nečekaně jsem měla docela velkou časovou rezervu a tak jsem hned věděla, že tento čas využiji právě pro konferenci. Najednou mi nevadilo, že tam cestuji sama, využila jsem daru času, nechtěla jsem ho promarnit. Byla jsem opět nadšena překrásnou atmosférou, meditací a duchovním vyžitím. Jak říká jeden ze známých: „Vždyť zde toho člověk tolik dostane

a zdarma.“ Bylo nepředvídatelné, že se člověk setká i s přáteli mezi tolika tisíci lidí.

Kdo prosí, dostane. A tak bych zmínila jedno krásné svědectví. Jak čas plyne, zřejmě každý z nás se zastaví a zvažuje. Občas se člověku posteskne a zavzpomíná, jaké to bylo, když naše malé děti jsme kolébali v náručí. Sotva jsem právě na tuto myšlenku přišla, rozhlédla jsem se a opodál seděl mladý člověk kolébající v náručí své dítě. Tak nějak jsem nahlas vyslovila svoji touhu a zmínila se: „Jak by si člověk rád pochoval tak malé dítě,“ vzápětí nato tento mladý člověk odpověděl, že klidně můžu a ten malý človíček mi ležel v náručí. Za velmi krátký čas při jedné z přednášek právě zněla slova: „Když chováte své děti, jakoby jste drželi Ježíše.“

Je krásné, že člověk spoustu myšlenek získaných právě na konferenci je schopen nést si do dalších let a do všedního života.

bývalá farnice

Katolická charismatická konference

Letošní Katolická charismatická konference se konala ve dnech 6.–10. července v Brně na výstavišti BVV. Motto konference znělo: „Udělejte všechno co vám řekne.“ (Jan 2,5)

Velice mě mimo jiné oslovila myšlenka P. Vojtěcha Kodeta z jedné části přednášky „Pozvání na svatbu“ (Jan 2,1-12). Proměna vody ve víno na svatbě v Káni, kterého bylo přemíra, symbolizuje přemíru Božích darů, Božích milostí. Např. v Písmu svatém v Janově evangeliu, 17. kapitola: „Já jsem přišel, aby měli radost, plno radosti,“ v 10. kapitole, „Aby měli život a měli ho v hojnosti,“ nebo ve 3. kapitole Janova evangelia „Bůh dává Ducha svatého bez omezení.“

Ježíš říká: „Naplníte džbány vodou.“ Už ale není samozřejmé, že naplnili džbány až po okraj. Je zajímavé, že je nenaplnil Ježíš sám. Co to znamená? Ježíš zve ty služebníky ke spolupráci. Nám prospěje být spolupracovníky živého Boha, je to pro nás milost, dar. Já jsem ten, který smí spolupracovat na Boží vinici. To je nedorozumění dělníků na vinici, jak se vztekají ti první, že dostali jako ti poslední. Jeden denár. Hospodář záměrně začne odměňovat ty poslední k těm prvním, protože chtěl, aby jim došlo, že když začnou počítat peníze a ty zásluhy, že se nedostanou nikam, protože tou největší hodnotou je, že my smí-

me být na vinici Boží, že smíme spolupracovat s živým Bohem a Bůh nám nemůže dát víc než jeden denár, který symbolizuje že nám dává sám sebe, pochopitelně každému natolik, nakolik je schopen Boha pojmut. A v tom je záležitost s těmi džbány důležitá. Oni naplnili džbány až po okraj. To znamená, když člověk svojí činností, rozhodností, opravdu odpoví na Boží velkorysost toho pozvání, tak Bůh se nenechá zahanbit.

Svatá Terezie z Lisieux (Terezie od Dítěte Ježíše) říká, že v nebi budou všichni šťastní. A přitom tam budou určité rozdily, protože každý bude šťastný tím, jak bude plný Boha a záleží na tom, jestli přijde s náprstkem, nebo se sklениčkou, jiný s kýblem.... Dát prostor Bohu, to je znamení lidské činnosti, naplnili je až po okraj.

Všechny přednášky byly velice oslovující ve společenství velkého počtu věřících, každý den byla sloužena mše svatá, organizace výborná, příjemné klimatizované prostředí, možnost ubytování, snídaně, oběda a večeře.

Konference v roce 2012 opět proběhne v Brně v termínu 11.–15. července 2012. Pokud využijete toho, že konference se koná blízko a rozhodnete se zúčastnit, třeba si vybrat jen některý den, určitě budete velice spokojeni a osvěženi na těle i na duši. *K.N.*

Karolínka je zde pro vás

Křesťanská mateřská škola Karolínka začala v naší farnosti své působení. Chce pomáhat rodičům, kteří chtějí svému dítěti předávat lidské a křesťanské hodnoty. To také zdůraznil otec biskup mons. Vojtěch Cirkle během slavnostního otevření 1. 9. 2011. Bl. M. Terezie Karolína Gerhardinger, které je KMSŠ zasvěcená, se dívala na dítě v jeho celistvosti a vždy mu poskytovala péči, která odpovídala jeho duchovním, duševním a lidským potřebám. Jen láskou získáme lásku dětí – to bylo její heslo, a tímto heslem se řídí sestry z kongregace, kterou založila. Školské sestry Naší Paní děkují všem, kteří podpořili toto dílo jakýmkoli způsobem. Prosíme Vás o další modlitbu a duchovní podporu, aby Křesťanská mateřská škola naplňovala své poslání vychovávat s láskou a pro lásku.

Tým vedení KMSŠ

Má Bůh smysl pro humor?

Velikonoční pohlednice a pozdravy, které jsme rozeslali v minulých dnech příbuzným a známým, mívají předtisk Veselé velikonoční svátky. Být veselým často souvisí se smyslem člověka pro humor.

Listuji v časopise „Rodinný život“ číslo 5 z listopadu 2010, který vydává Centrum pro rodinný život v Olomouci a Biskupské náměstí, a velmi se směji. Hlavním tématem tohoto vydání časopisu je totiž humor v církvi. Zvláště mě zaujal příspěvek nadepsaný Na slovíčko s Markem Ebenem, v němž vtipný a pohotový moderátor odpovídá na otázku: „Má podle Vás Bůh smysl pro humor?“ Úryvek z rozhovoru nabízím i Vám, čtenářům farního časopisu Urbánek. Marek Eben říká: „Vždycky, když se dívám na přírodopisné filmy a vidím všechna ta neuvěřitelná zvířata a rostliny, říkám si, že Bůh musí mít smysl pro humor, když něco takového vytvořil. Ale myslím, že to bude úplně jiný druh humoru. Rozhodně si nepředstavuji Hospodina jako veselého chlapíka, který bude společenství svatých bavit svými bonmoty. Mám pocit, že to, co nazýváme humorem, jsme dostali pro pobyt na této zemi, aby se dal lépe vydržet. Stejně jako dostanete chinin, když jedete do tropů. Přijdete – li ovšem někam, kde není malárie, chinin už nepotřebujete. Já si představuji, že v tom ideálním stavu, na věčnosti, bude místo humoru radost. Taková ta velká, uchvacující radost, jakou zažijete v životě jen několikrát, třeba při narození vytouženého dítěte nebo při shledání s milovaným člověkem. Tato radost v sobě nenese nic humorného, protože vyvěrá z absolutně kladných skutečností, humor je naproti tomu většinou reflexe na bídu tohoto světa.“

Abychom i my příští měsíce lépe vydrželi, přidávám na závěr dvě anekdoty z vlastní sbírky, v nichž vystupují děti školou povinné.

Pan učitel zastaví malého Patrika otázkou: „Proč jsi včera šel za školu?“ Patrik panu učiteli bezelstně odpověděl: „Ale, chtěl jsem udělat něco, co nám v náboženství doporučil pan farář – abychom si občas něco odřekli!“

Jiný chlapec přišel domů z náboženství a otec se ho ptal, čemu je pan farář učil. Opověděl, že probírali příběh o tom, jak Mojžíš vysvobodil Izraelský lid z Egypta. Otec byl zvědavý a na jeho otázku jak to bylo, syn odpověděl: „Mojžíš byl velký silný muž, který zmlátil faraona; když byl faraon na dně, Mojžíš shromáždil všechny lidi a utekli k moři. Tam dal dohromady partu inženýrů, ti postavili veliký pontonový most a po něm lidi přeběhli na druhou stranu. Jakmile most vyhodil do povětří.“ Otec žasl: „Tohle vám pan farář vykládal?“ Syn odpověděl: „Ne, ale tomu, co nám říkal, bys ty nikdy nevěřil.“ *JUDr. Miloslav Honek*

Úmysly modlitby živého růžence:

- Září: za požehnání pro Křesťanskou mateřskou školu Karolínka
 Říjen: za duchovní užitek z obnovy Lidových misí
 Listopad: za posilu pro rodiny, které prožívají životní těžkosti

150. výročí zázračného uzdravení na Lutrštěku

Ve čtvrtek 7. července se konala v Němčanech na Lutrštěku večerní pouť ke 150. výročí zázračného uzdravení. V kapli Panny Marie Bolestné se sešlo mnoho poutníků. Lidé přišli prosit i děkovat svatým růžencem a mší svatou, která začala ve 21 hodin. Pan děkan četl o zázračné události zaznamenané již před 150 lety, kdy na přímluvu Panny Marie byl ze své

slepoty uzdraven poutník, který se zde umyl vodou. Po mši svaté se lidé ve světelném průvodu za zpěvu litaní přesunuli ke kapličky Panny Marie, aby zde přednesli své prosby. Celá pouť byla zakončena požeňáním kněží našeho děkanství. Kéž tato prosebná pouť přinese hojný užitek všem zúčastněným, aby byli uzdraveni na těle i na duši. *Kateřina Šujanová*

O zázraku z kroniky

Oznámení pamětních věcí, které se udály v roce 1861 při obci Němčanské.

Ačkoliv vždýcky lidi putovali ku kapli Lutrštěcké, a skrze nábožnou modlitbu, na přímluvu Blahoslavené Rodičky Boží, od všelikých neduhů osvobozovaní bývali, nicméně ale roku 1861 František Řičánek, polyáník z čísla 17 se svoji manželkou Maryjanou nechali postavit sv. kříž na pastvisku, totiž na hojďe na své vlastní útraty, kterýžto kříž 7. července byl vysvěcený, a Dražovský pan farář tam držel horlivé kázání že málokdo s posluchačů s toho četného zástupu, kterýby nebyl musel slzy vylévati, jakou tam pan kazatel dojímavou řeč onomu zástupu hlásal. Po svěcení tohoto kříže se větší díl tohoto lidstva, který tu shromážděn byl k té kapličky Lutrštěcké odebral a taky každý se ještě u té kapličky Lutrštěcké k Blahoslavené Paně Marii horlivě pomodlil a tej vody se napil, poněvadž ta voda již před dávnýma věky za velmi dobrou, kéž za uzdravující považována bývala. Načež ale taky jednou starý vysloužilý voják, který na vojně svého zraku pozbyl totiž Jakub Holomčík, z Němčan 30 roků starý od jednoho školního chlapečka k tomu kříži přiveden byl, též také toho vznešeného kázání účastný se stal, pak po svěcení toho kříže když lid okolo toho svěceného kříže šel, aby ten kříž líbal, také se ten slepec k tomu kříži dohmatal, a na zem na kolena padl, a ten kříž objímal. Na tom ale místě klekl kudy se lid nejvíce k líbání toho kříže tlačil, na mnohé napomínání aby z jiné strany klekl že mu lidé nohy pošlapují poněvadž bosý byl, odpověděl dělejte co chcete, já s tohoto místa od mého Spasitele neodstoupím, nebo já už žádného jiného pomoci dosáhnouti

nedočkám, leč u něho. Když potej ofěře se ten lid k Lutrštěku cestou od toho kříže hnul, ten jistý slepý odhodil svou hůlku, kterou vždý jakožto každý slepý cestu před sebou hmatal, a s druhým lidma k tej kapli pospíchal a pravil, že již cestu, která k tej kapli před sebou vidí. Když pak k tej kapli přišel, padl na kolena a Blahoslavenou Rodičku Boží za pomoc vzýval, pak se tou vodou umyl a pravil, že se jemu jaksi neobyčejná zář na obloze nebeské v jeho očích zableskla, ve kterýto jako nějakou kytku z vonných růží by byl spatřil, na to se zase pomodlil a do Němčanského kostela sám bezevšech průvodčích pospíchal a velebě Boha a chvále Blahoslavenou Pannu Marii vzdával a s velikým veselím každému vypravoval koho jen natrefil, že již na přímluvu Bl. P. Marie úplného zraku již nabyl. A hned taky k představenému obce za almužnu, kteroužto jej obec živila šel děkovat, že on sobě již bude moct svůj chléb vydělávat.

Každý, kdo jej dříve znal, jest očitým světkem patrného zázraku, který se na tomto bídáku, který 3 léta před tím slepý byl, stal a který sobě nic vypracovat nemohl, leč jen skrz průvodčího žebrotou se živiti musel. Toto jest ten první zázrak, který se dne 7. 7. 1861 skutečně stal. Od toho svěcení kříže, co se ten první patrný zázrak stal, počalo tam přemnoho lidu ze všech stran putovat, předně jen tak každý pro sebe, dále ale s procesím ze všech stran jak s blízka tak z daleka a horlivé modlitby Bohu všemohoucímu odesílali a k uctění Bl. M. P. a ku zvelebení toho chatrného stánecku oběti dle možnosti přinášeli, kteréžto oběti nebo dary při konci roku 1861 též pro památku zřetelně zaznamenanám. *Zápis z kroniky*

Oprava kaple sv. Urbana při 150. výročí postavení

Každý z nás si neumíme představit Slavkov bez dominanty, jakou je pro nás kaple sv. Urbana. V tyto dny již září okolní krajíně novým nátěrem bílé fasády a tmavočervenou kopulí. Byla postavena v letech 1858–1861 na kopci nad městem na místě původní barokní kaple z roku 1712. Stavba je centrálního půdorysu ve tvaru rovnoarmenného kříže. Nad kněžištěm je pravouhlá věž, střecha je zaklenutá kopulí. Kaple se stala oblíbeným místem návštěv místních obyvatel a vyhledávaným cílem turistů a je zasvěcena svatému Urbanovi, který je patronem (nebeským ochráncem) města Slavkova. Urban I. byl papežem, na počátku 3. století mu byla svěřena duchovní péče o světovou církev. Zemřel 25. května roku 230 v Římě. Jeho hrob byl nalezen při vykopávkách r. 1854 v Pretextatově cemeteriu na Via Appia v Římě. Podle jedné z legend obrátil Urban Valeriána, ženicha Cecilie, a pokřtil ho. Je uctíván jako patron vinařů, vína, vinohradů a bednářů, proti mrazu, bouře a blesku, také proti opilství. Přesto, že na Urbánku již vinice nejsou, připomíná nám tento světec, že i v dnešní době jsme závislí na přírodě, která je stvořená Bohem a máme být za Boží dary, především úrodu a přírodní zdroje, vděční.

Ve starých zápisech čteme: „*Slovutní, pradávni předkové, Láskou planuli k nebes Pánu, A stánek svatému Urbanu, Vzdělali zdobný při Slavkově, Když pak dni chmurné ho zbořily, Opět zde jiný utvořili, Vděční dědův zbožných vnukové.*“ *Tak zněl popěvek z přelomu 50. a 60. let 19. století. V tomto období vzniklo na Moravě u příležitosti bližícího se cyrilometodějského milénia hnutí na obnovu duchovního života a poutních míst. Bylo rozhodnuto o opravě kaple Panny Marie Bolestné na Lutřstěku u Němčan, ve Slavkově o znovuvystavení kaple sv. Urbana (Škvírová, Historie kaple sv. Urbana).*

S uvedeným záznamem je velká shoda – i nyní se blíží jubileum 1150 let od příchodu svatých Cyrila a Metoděje, a navíc letošní obnova kaple začíná při 150. výročí jejího znovupostavení. Poslední opravy proběhly po válce v roce 1957, další opravy statiky

a krytiny kaple v roce 1987. Nyní byly ve špatném technickém stavu zvláště omítky, namáhané povětrnostními vlivy a vlhkostí, u oken se objevily malé trhliny, mříže oken byly nevhovující a vstupní dveře strávené. Dosud již byla provedena obnova omítek, sanace trhlin zdíva systémem Helifix a fasáda natřena v bílém odstínu. V tyto dny probíhá výměna plechové krytiny střechy věže a oprava kovaného kříže, pocházejícího z původní kaple. Zednické práce provedla firma Zednictví a zámečnictví - René Šemora. Akce obnovy vnějšího pláště si vyžádá letos 586 000 Kč. Dotace jsme získali z Obce s rozšířenou působností (ORP) ve výši 290 000 Kč, z Jihomoravského kraje 90 000 Kč a ze sbírek Římskokatolické farnosti, která je vlastníkem kaple a darů občanů a podnikatelů máme již 106 000 Kč.

V roce 1858 zřídil soudní adjunkt Alois Nekarda a slavkovští měšťané Jan Koláček a Karel Spáčil komitét, který vystoupil s následujícím prohlášením: „Pronáší se to svolání na všechny majetníky vinohradu a sadu na sv. Urbanském kopci, též na všechny obyvatele města Slavkova a osad bližšího okolí, aby oni k tomuto nejen ke cti sv. Urbana, ale i k okrase celého vůkolí směřujícímu skutku dle možností na penězích, stavěcím materiálu dary poskytovali a neb dle okolností a libosti též skrz sprážnou aneb ruční práci toto podniknouti podporovali.“

Podobně jako před 150 lety se nedostávalo prostředků k dokončení stavby kaple, chtěli bychom oslovit také vás, farníky a občany, o pomoc. Chybí nám necelých 100 tisíc korun.

Na opravu kaple sv. Urbana můžete přispět na účet Římskokatolické farnosti Slavkov u Brna, číslo 1561234389/0800, variabilní symbol 255. Na požádání vám vystavíme doklad o daru, který můžete zahrnout do snížení základu daně. Budeme také průběžně zveřejňovat seznam dárců (pokud budou souhlasit). Zřídíme „Pamětní desku dárců“ od výše daru 5000 Kč, která bude umístěna u vchodu uvnitř kaple. Za Vaší pomoc srdečně děkujeme.

P. Milan Vavro, farář

Výročí kněžského svěcení

Na 7. září připadne 20. výročí, kdy přijal kněžské svěcení otec Milan Vavro, náš slavkovský farář a děkan slavkovského děkanství.

Otče, při příležitosti kulatého výročí, ke kterému Vám blahopřejeme a v modlitbě vyprošujeme dary Ducha Svatého pro Vaše povolání, bychom Vám rádi položili několik otázek.

• *Jak jste rozpoznal své povolání stát se knězem?*

Postupně během let na učilišti a střední škole, snahou o duchovní život a při službě ve farnosti. K nástupu do semináře, ve kterém se dál rozpoznává povolání i skrze představené, mne pohnul můj farář, abych neztrácel roky.

• *Litoval jste někdy svého rozhodnutí, pochyboval jste o něm?*

Nelitoval, litoval jsem někdy spíše farníky, pokud se jim něčeho v mé službě nedostávalo.

• *Co je pro Vás radostí ve Vaší kněžské službě?*

Setkávání s vámi, když mohu posloužit a když můžeme být přáteli. V tom se projevuje také Ježíšova přítomnost.

• *A co Vás naopak trápí? Co je na kněžském povolání nejtěžší?*

Trápí mne, když se nekomunikuje (i z mé strany), když se navzájem bojíme jedni druhých, když žijeme formální křesťanství.

• *Z jakého důvodu jste byl vysvěcen až v září, nepropadl jste?*

Byli jsme přechodový ročník k celoroční jáhenské službě, měli jsme zůstat celý rok jáhny, ale už po prázdninách nás vysvětili, asi potřebovali více kněze. Bylo nás v ročníku deset.

• *Kdy jste měl primici? A jaký verš jste měl na primičních obrázcích?*

Primice byla ve Šlapanicích o týden později, v neděli 15. září ve 14.30. Verš Jeremiáše 1, 7-8: „Všude, kam tě pošlu, půjdeš... neboj se, já jsem s tebou.“ A tak jsem ve Slavkově.

• *Ve kterých farnostech jste působil po vysvěcení?*

Dva měsíce v Hustopečích u Brna, kde mám i rodiště) a potom na Znojemsku v Příměticích, Šatově, Hnanicích a Havraníkách.

• *Co je podle Vás nejnebezpečnějším nepřitelem života ve farnosti?*

Pro každého něco jiného, podobně jak píše sv. Pavel, když kárá církevní obce, které založil. Já bych řekl málo lásky, která se projevuje různým způsobem, od neochoty, stranění se, závisti až po hněv, rozdělení atd.

• *Co si myslíte, že je naopak vkladem proto, aby kněží a laici dobře spolupracovali?*

To je otázka na diplomku, krátce řečeno vstřícnost, otevřenost Duchu i sobě navzájem, osobní život jednotlivců s Kristem, ochota k oběti a smysl pro společenství.

• *A co naše slavkovská farnost? Jste u nás rád? Co máme vylepšit?*

Farnost je dobrá, nakolik jsou v ní dobří lidé. Určitě je v naší farnosti více nebo mnoho toho dobrého. Já osobně jsem zde většinou rád, pokud na mne nedolehne otázka, zda to tady nekazím.

• *A na závěr, co můžete doporučit těm, kdo o tomto povolání uvažují?*

Ať neotálejí a nebojí se za povoláním jít a dělat konkrétní kroky, právě v nich se ukáže, zda povolání mají nebo ne.

• *Děkujeme, že jste se s námi rozdělil o Vaše myšlenky.*

I já děkuji, ale napsal jsem tyto odpovědi v noci, zítra to jde do tisku, takže je bez korekce myšlenek. Možná je to tak ale lepší.

A také Vám děkujeme za Vaši práci, oběti a nasazení, které přináší mnoho ovoce nejen v naší farnosti. Ještě jednou přejeme hodně sil, pokoje a radosti do Vaší další služby.

Redakce

Skrze svátost křtu se znovu narodili:**Tora Ester Maria Ondráčková**

*2010, pokřtěna 20. 3. 2011

Vítek Josef Chvátal

*2010, pokřtěn 8. 5. 2011

Vojtěch Kočica

*2011, pokřtěn 8. 5. 2011

Ivoš Tomášek

*2011, pokřtěn 8. 5. 2011

Jakub Hönlinger

*2011, pokřtěn 8. 5. 2011

Adéla Anna Přikrylová

*2010, pokřtěna 8. 5. 2011

Dominik Klíma

*2008, pokřtěn 22. 5. 2011

Florian Pavluš

*2011, pokřtěn 22. 5. 2011

Ondřej Blažek

*2011, pokřtěn 29. 5. 2011

Maxmilian Spáčil

*2011, pokřtěn 29. 5. 2011

Michal Bartoloměj Pavlíček

*2011, pokřtěn 29. 5. 2011

Vít Bango

*2011, pokřtěn 3. 7. 2011

Thomas Oliver Maria Merunka

*2009, pokřtěn 16. 6. 2011

Bára Jančíková

*2010, pokřtěna 3. 7. 2011

Roman Jan Burian

*2010, pokřtěn 17. 7. 2011

Do svátosti manželství vstoupili:**Pavel Sekerka z Brna****a Tereza Novotná z Brna**

oddáni: 14. 5. 2011

Zbyněk Pastyřík z Dambořic**a Eva Bukovská z Dambořic**

oddáni: 11. 6. 2011

Petr Andrla z Němčan**a Kateřina Blaháková ze Slavkova**

oddáni: 25. 6. 2011

Lukáš Zeman z Vyškova**a Marie Kolaříková z Bošovic**

oddáni: 1. 7. 2011

Miloš Rosenberg z Rousínova**a Lenka Zapletalová z Rousínova**

oddáni: 6. 8. 2011

Josef Chýle z Chlumu**a Andrea Lorenzová z Pozořic**

oddáni: 20. 8. 2011

Přemysl Chalupa z Archlebova**a Nikola Krylová z Lužice**

oddáni: 20. 8. 2011

Ve společenství víry a naděje jsme se rozloučili:**Bohumil Konečný ze Slavkova**

*1929, † 14. 3. 2011

Marie Kolářová ze Slavkova

*1921, † 25. 3. 2011

Eva Kachlířová ze Slavkova

*1946, † 7. 4. 2011

Jarmila Hladká ze Slavkova

*1945, † 5. 4. 2011

Marie Robešová z Křižanovic

*1917, † 8. 4. 2011

Františka Vránová z Vyškova

*1914, † 12. 5. 2011

Ludvík Kadlík ze Slavkova

*1917, † 30. 5. 2011

Zdenka Kocmanová z Hodějic

*1952, † 1. 6. 2011

Marie Tichá z Němčan

*1920, † 5. 6. 2011

Jarmila Ševečková z Rašovic

*1951, † 12. 6. 2011

Zdeněk Felinger ze Slavkova

*1927, † 12. 6. 2011

Oldřich Poláček z Vyškova

*1936, † 14. 6. 2011

Irena Adamcová ze Slavkova

*1914, † 19. 6. 2011

Zdeňka Kostová z Bruntálu**řeholní sestra Marie Terezie**

*1952, † 27. 6. 2011

Josef Hrbek z Němčan

*1932, † 1. 7. 2011

Antonín Hladký ze Slavkova

*1940, † 4. 7. 2011

Jan Rosner z Němčan

*1918, † 14. 7. 2011

Ivana Baumová z Račic

*1967, † 21. 7. 2011

Marie Slaninová ze Slavkova

*1913, † 23. 7. 2011

Milé děti,

vychází nový díl Urbánku a s ním i stránka pro děti. Připomínám, že soutěž trvá do konce roku 2011. Vaším úkolem je správně vyřešit daný rébus a odevzdat paní Lstibůrkové. Na vesnicích můžete odevzdávat v sakristii. A na konci budou vylosováni za každou kategorii tři výherci, kteří obdrží hodnotné ceny J. Zdůrazňuji, že k losování potřebujete mít vyřešené všechny dané rébusy, které naleznete v každém čísle Urbánku. Pokud vám nějaký rébus chybí, lze se domluvit a bude vám dodán.

katecheta Lucie Křížová

Kategorie 6–15 let

Vaším úkolem je podtrhat slova, která do příběhu nepatří.

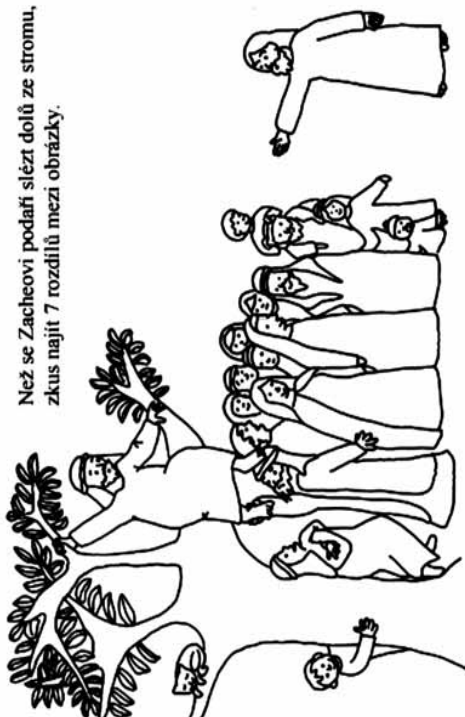
Čerpala jsem: www.deti.vira.cz

Zacheus – Lk 19, 1-10

Ježíš vešel do Janova a projel jím. Tam byl muž jménem Zacheus, vrchní kupčí a veliký chudák, toužil uvidět Jana, aby poznal, kdo to je, ale poněvadž byl velké postavy, nemohl ho pro zástup spatřit. Běžel proto napřed a vylezl na moruši, aby ho uviděl, neboť tudy měl jít. Když Jan přišel k tomu místu, pohlédl dolů řekl: „Zachee, pojď rychle dolů, neboť včera musím zůstat v tvém domě. On rychle slezl a se smutkem jej přijal. Všichni, kdo to viděli, reptali: „On je hostem u hříšného člověka!“ Zacheus se zastavil a řekl Pánu: „Polovinu tvého jmění, Pane, dávám bohatým, a jestliže jsem někoho ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně.“ Jan mu řekl: „Dnes přišlo spasení do tohoto domu, vždyť je to také dcera Abrahamova. Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.“

Kategorie 3–5 let

Než se Zacheovi podaří slézt dolů ze stromu, zkus najít 7 rozdílů mezi obrázky.

www.deti.vira.cz

Program Shakespearovských divadelních dnů

William Shakespeare: Zkrocení zlé ženy

(premiéra a 1. repríza)

Sobota 24. 9. a 1. 10. / v 19.00

Kateřina a Bianka jsou dcery bohatého padovského měšťana. Zatímco mladší, nápadníky obletovaná Bianka se chce vdát, po starší Kateřině nikdo ani nevzdychne. Jejich otec rázně rozhodne. Dříve než provdá Bianku, musí se vdát Kateřina. Ale je tu háček, kde najít ženicha, který by si dobrovolně uvázal na krk hubatou a nesnášenlivou fúrii, kterou Kateřina bezesporu je?

William Shakespeare: Kupec benátský

(obnovené reprízy)

Neděle 25. 9. a 2. 10. / v 19.00

Benátky na konci 16. století. Vážený mecenáš, bohatý kupec Antonio a lichvář Šajlok, neméně bohatý, ale křesťanskou benátskou smetánkou opovrhovaný žid. Ze vzájemné konfesní nesnášenlivosti benátských křesťanů a židů vyrůstá nenávisť mezi těmito dvěma muži. A právě na pozadí této nenávisť se začíná odvíjet příběh lásky tří mladých párů, zejména pak Antoniova synovce Bassania a krásné Porcie.

Výuka angličtiny v Domě sv. rodiny

Od 3. října 2011 nabízíme výuku angličtiny:

pro děti od 3 – 7 let, které ještě nechodí do školy, skrze písni, tanec, říkanky, pohyb (děti, které nechodí do KMŠ Karolínka) pro žáky ZŠ a studenty SŠ, kteří potřebují doučování nebo se prostě chtějí naučit něco navíc pro dospělě začátečníky, mírně a středně pokročilé – ve skupinkách max. 6 studentů nebo individuální výuku. Bližší informace a přihlášky: antonina@centrum.cz nebo 775129779.

Pěvecký sbor Gloria

opět zve ke zpěvu muže i ženy. Zkoušky jsou každé úterý od 19 do 21 hodin ve farním sále. Marek Kuchta, předseda PSG

Ženy - pletáčky

pokud Vám bude v zimě dlouhá chvíle, můžete udělat dobrý skutek. Společnost sv. Vincence stále potřebuje ručně pletené obvazy pro malomocné v Indii. Pletou se pouze z příze „Sněhurka,“ na jehlicích číslo 2,5, stále hladce, na obvaze se vytváří vroubky. Počet ok 30 včetně krajových. Po dokončení je třeba obvaz zapošíť.

Společnost sv. Vincence také sbírá pro misie pohlednice čisté i popsané a to pouze města, krajiny, kostely, zámky, nikoliv blahopřání.

Obvazy i pohledy můžete přinést do charitního šatníku na poliklinice každou sobotu od 9 do 10 hodin.

Pozvání k modlitbě

Pán Ježíš řekl před časem sestře Consolátě, že nejlepší je mu modlitba za hříšníky, a ta že je vždy vyslyšená. Proto ji naučil rúženec milosrdné lásky. Začíná modlitbou Věřím vBoha a před každým desátkem se opakuje věta: „Přijď ó Duchu přesvatý, Světlo pravé, přijď a přines mi znebe paprsek svého Světla.“ Potom následuje Otče náš a Zdrávas Maria a desetkrát se opakuje věta:

„Ježíši Maria miluji vás, zachraňte duše.“ Toto celé, kromě Věřím vBoha, se opakuje na pěti desátkách. Ukončí se modlitbou Zdrávas Královno... Pán Ježíš řekl sestře Consolátě, že pokaždé když vysloví větu: „Ježíši Maria miluji vás, zachraňte duše,“ zachráni pro věčnost jednoho člověka – a to péce stojí za to! ...

V.N.

KLASové okénko

Napište pár vět pomocí svých iniciálů a procvičte si tak svou slovní zásobu

• dle vzoru paní Jany Danielové:

Jede David daleko dlouhou jízdou do Jeseníků. Je dlouhou jízdou dehydratován, dá jeden jahodový džus. Jeho dívka Dana jede do Domanína. Je deštivo. (bez předložek)

• dle vzoru paní Ludmily Kreizlové:

Líný Karel s líbeznu Klárou listovali v laciné knížce o krutém kouzelníkovi a králi Kazimírovi. Loupežník Lotrando loupil v listnatých lesích, přitom loupal kukuřici a krmil krásného koně, který klopýtal o kulatý kámen. Na louce létaly kukačky a koroptve, ale i komáři.

Biblický kurz Exodus

a Lukášovo evangelium

Kurz je opět určen všem zájemcům o Bibli, kteří chtějí s užítkem čerpat z Božího slova pro svůj osobní život; také pro ty, kteří se v malých společenstvích snaží Bibli porozumět, ať už jako vedoucí či účastníci.

Kurz se bude konat na Biskupském gymnáziu v Brně, Barvičova 85, vždy od 17.00 do 20.15 hodin. Lektori: Mgr. Stanislav Pacner, Th.D., doc. Dr. Petr Mareček, Th.D. Cena: dobrovolný příspěvek na náklady kurzu, přihlášky mají k dispozici správcové farnosti.

Pravidelné bohoslužby ve farním kostele: neděle 8.30 a 18.00, úterý 18.00 pro děti, čtvrtek 7.00, pátek 18.00 pro mládež, sobota v 7.30.

Svatost smíření navíc každou středu, farní kostel 19.00 – 20.00.

Patrocinium P. Marie Bolesné na Lutřtému, 20. výročí primice o. Milana, čtvrtek 15. 9. 18.00, zpověď od 17.00.

Pouť na Lutřtému k 150. výročí zázraku, neděle 18. 9. v 8.00, 9.00 a 10.30 s průvodem ke kapli, Mons. Karel Janoušek z Valtic, zpověď během dopoledne. 14.30 svátostné požehnání.

Hody v Heršpicích, neděle 25. 9. v 11.00.

Slavnost sv. Václava, mše sv. Slavkov v 8.30.

KLAS, mládež v Madridu, 28. 9. v 18.00 fara.

Mše sv. v penzionu, čtvrtek 6. 10. v 8.00.

Návštěvy nemocných, 13. a 14. 10.

Divadlo Honza a Zlatovláska, sobota 15. 10. a neděle 16. 10, vždy v 16.00 na faře.

Obnova Lidových misíí, 9. – 23. 10.

Svěcení oltáře u sv. Antonína v Němčanech, sobota 29. 10. v 17.00, biskup Vojtěch Cikrle, 19.00 setkání a pohoštění pro všechny na obecním sále.

Slavnost Všech svatých, úterý 1. 11. v 18.00.

Vzpomínka na zemřelé - dušiček, středa 2. 11. mše sv. s modlitbou na hřbitově: Heršpice 17.00, Hodějice 17.00, Němčany 18.00, Špitálka v 18.00.

Mše sv. na Špitálce: čtvrtek 3. 11. 18.00, pátek 4. 11. 18.00, sobota 5. 11. 7.30 h, pondělí 7. 11. 18.00. **Pinomocné odpustky za zemřelé** lze získat od 1. - 8. 11. za splnění podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba za zemřelé na hřbitově).

Návštěvy nemocných 3. a 4. 11.

Slavnost Ježíše Krista Krále, neděle 22. 11. Slavkov, 8.30 a 18.00 mše sv. farní kostel.

Žehnání adventních věnců, 1. neděle adventní 28. 11. při mši sv. v 8.30 a 18.00.

OBNOVA LIDOVÝCH MISÍÍ 9. – 23. ŘÍJNA 2011:

Evangelizační den s P. Jamesem Manjackalem 9. října

Hlavním hostem letošní obnovy misíí v naší farnosti bude v neděli 9. října charismatický katolický kněz z Indie P. James Manjackal. Evangelizační den, který povede ve farním kostele od 10.00 do 15.00 hodin, bude mít motto: „**Nenarodil-li se kdo znovu, nemůže spatřit Boží království**“ (Jan 3,3) s modlitbou za uzdravení duše i těla skrze charismata Ducha Svatého. Doporučujeme dostavit se dříve, očekáváme velkou účast věřících. Ranní mše svatá v 8,30 a večerní v 18,00 zůstane zachovaná.

Víkendová obnova 21. – 23. října

Promluvy P. Jana Hanáka, pátek 21. 10. mše sv. v 18.00, promluva 19.00, farní kostel.

Duchovní obnova pro ženy, sobota 22. 10. DSR

Adorace a svátost smíření, sobota 22. 10. odpoledne.

Nedělní kázání P. Jana Hanáka při mši 23. 10. (Slavkov 8.30, Němčany 9.45, Hodějice 11.00)

Nedělní kázání P. Miroslava Slavíčka při mši svaté 23. 10. (Heršpice 11.00, Slavkov 18.00)

Modlitba u misijních křížů po nedělní mši sv. 23. 10.

Pouť do Křtin, neděle 23. 10. v 15.00.

Úřední hodiny na faře: středa 9.30–12.00 a 15.30–16.30 pátek 9.30–12.00

Kontakt:

Tel.: 544 221 587, 604 280 160

rkf.slavkov@biskupstvi.cz www.farnostslavkov.cz

URBÁNEK Časopis farního společenství ve Slavkově u Brna, Němčanech, Hodějicích, Heršpicích. Ročník XIV., číslo 2/2011. Vyšlo 11. září 2011.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Slavkov u Brna.

Uzávěrka příštího čísla 10. listopadu 2011.

Příspěvky – nejlépe zašlete mailem na adresu: petrasankova@seznam.cz nebo na faru

Sponzorský tisk: OLPRINT, Jaroslav Olejko, Šlapanice